

odečísti od hodnoty převzaté nemovitosti a která by, kdyby oba výměnkáři odpadli, činila 15násobek hodnoty plnění, jest ve sporném případě, kde jen jedna z oprávněných osob odpadla, započísti, resp. odečísti od hodnoty nemovitosti jen 10násobkem kapitalisované hodnoty břemen a převyšující 5násobek jest podrobiti dani darovací.

Pokud jde o řízení před nejvyšším správním soudem vyslovil soud ten v nálezu ze 6. XII. 1935, č. 14.709/32, že pouhým odvoláním se na obsah dřívější stížnosti k správnímu soudu není vyhověno předpisu § 18 zák. o spr. soudě o formulaci stížních bodů ani tehdy, směřuje-li druhá stížnost proti rozhodnutí, které se ve svých důvodech odvolává na rozhodnutí prvou stížností naříkané. Vzhledem k tomuto striktnímu stanovisku soudu je pro strany bezpodmínečně nutno, aby z opatrnosti veškeré své námitky vždy plně rozvedly ve stížnosti, a to, podávají-li více podobných stížností, v každé zvláště. Dr. Hromada.

LITERÁRNÍ ZPRÁVY

Dr. Albert A. Ehrenzweig: **Die Schuldhaftung im Schadenersatzrecht**. Wien, 1936. Manzsche Verlags- und Universitätsbuchhandlung. Str. 279. — Literatura o povinnosti k náhradě škody byla rozmnožena v minulém roce touto pozoruhodnou knihou soudce Dr. Alberta A. Ehrenzweiga. Tato rozpadá se ve tři části, z nichž první jest historická, druhá zabývá se přehledem a kritikou dosavadní literatury, třetí pak obsahuje vlastní vývody autorovy. Hlavním předmětem svého zkoumání učinil si E. pojem viny, jenž pro ručení za vinu v náhradě škody jest pojmem ústředním, přihlížeje hlavně k rakouskému právu soukromému. Dovojuje správně, že v občanském zákoníku rakouském z r. 1811 bylo použito výrazu vina v přirozenoprávním smyslu, t. j. eticko-sociálního soudu o zavrženíhodnosti lidského jednání, ke kterému smyslu vede tudíž i vykladače zákona jeho § 6. Chce-li právověda vyjádřiti pojem tento tak, aby vyloučila hodnotící soudy, a dáti tak soudci do ruky usnadňující pomůcku aplikační, smí tak učiniti jen tak, že jej vyplní myšlenkovou stavbou tento co nejuplněji vystihující. Snaha tato vede E. k učení o nutnosti t. zv. Schuldspaltung a postavení čtyř stupňů viny, seřazených podle nebezpečnosti: úmyslu, subjektivní nedbalosti, protiprávnosti a objektivní nedbalosti, aniž by však měl a mohl pojem viny jimi býti zcela vyčerpán, dále pak též k vyloučení zavinění tam, kde jiné než škodu způsobivší jednání nelze na jednajícím žádati. Výsledky tyto používá pak dále na jednotlivé problémy práva náhrady škody. Konečně zabývá se subjektivními a objektivními důvody povinnosti k náhradě škody vylučujícími. Není se zde možno zabývat kriticky jednotlivými vývody E. díla. Znamenalo

by to sepsati značně rozsáhlé pojednání. Celkem jest možno říci, že jde o hodnotný přírůstek literatury obsahově velmi bohatý a že si spis plně zaslouží pozornosti čtenářů, i když jeho četba není nijak lehkou a jasnější formulace by mu byla často ke značnému prospěchu.

Dr. J o s e f P r a ž á k.

Dr. M a r i e M i k u l o v á: **Žena v právním řádě československém.** 1936. Nákladem vlastním. Str. 256. Cena 29.— Kč. — Jest velmi záslužné informovati široké vrstvy obecnstva o povinnostech jim právním řádem ukládaných a oprávněních jim přiznaných. Vždyť nikdo nemůže se omlouvati neznalostí zákona a pocítí často, někdy i velmi tíživě, právní stav, jak utvořil se důsledkem jeho neznalosti právního předpisu. Poučiti ženu o jejích povinnostech, právech i právní ochraně, jakož i poskytnouti spolehlivou, srozumitelnou příručku o nich ostatním zájemcům, vzala si za úkol Dr. Mikulová ve své výše uvedené knize. Zhostila se jej celkem s plným zdarem, i když jednotlivosti by se daly vytknouti. Probírajíc v naznačeném vymezení předpisy práva občanského, obchodního, trestního, ústavního i správního, nejenom právního řádu působícího v t. zv. historických zemích, ale též na Slovensku, přihlíží pečlivě k judikatuře nejvyšších soudů i k názorům literatury — vždy s citací, umožňující bližší informaci. Všimá si také superrevisní osnovy občanského zákoníka, osud jejíž části o právu rodinném jest ovšem nyní velmi nejistý, jakož i osnovy zákona trestního. Připojeno jest francouzské resumé a zevrubný rejstřík.

Dr. J o s e f P r a ž á k.

Právo poplatkové platné v zemi České a Moravskoslezské. Díl I., část všeobecná, sestavil Dr. Filip Petříček. Díl II., část zvláštní a výbor z judikatury, sestavili doc. Dr. Josef Šiblík a Dr. Rudolf Blattner. Nakladatelství J. Otto, Praha, díl I. 1934, str. 372, díl II. 1936, str. 722. Cena neudána.

V době, kdy stále důrazněji volá se po unifikaci poplatkového práva nejen z důvodu odstranění markantního dualismu, nýbrž i pro chaotickou přímo nepřehlednost a roztříštěnost poplatkových předpisů, přicházejí na veřejnost dvě české práce, které mají především usnadniti přehled po platném systému poplatkových norem v historických zemích.¹⁾

Poplatkové právo vyslovuje to v předmluvě prvního dílu, sestaveného Dr. F. Petříčkem, v němž jako cíl vytčena snaha podati přehledné pojednání o poplatcích, které má především sloužiti potřebám širší veřejnosti. Pracován pod tímto zorným úhlem přináší také první díl všeobecné, do detailu však propracované přehledy obecných kritérií a pojmů, vykládáje pojmy poplatkověprávní a přinášeje přehled materiálně právních i procesních norem poplatkových, s hlediska potřeb praktického právníka a praxe, vedle

¹⁾ Druhou je komentář k poplatkovým zákonům: Heller, Lappert, Čakrt »Poplatkové zákony«, vydávaný v sešitech a dosud nedokončený.